

Napkeleti kalandozások

1. Fejezet

1. rész

Réges régen a régi Napkeleten élt egy király. Mindene meg volt, de mégis szomorúbb volt, mint a templom egere, akinek nincs pénze. Pedig neki minden kincsből jó sok neki volt.

Nagy bánat nyomta a szívét. A gonosz boszi elrabolta a lányát. Még akkor, amikor megszületett és azóta egyetlen egy királyfi, vagy lovag se tudta kiszabadítani őt, mind eltűnt s nem tért vissza.

Miközben a király 17 éve ezen búsult, egy ifjú nevelkedett a legszegényebb falujában. Messze földön híres volt erejéről és eszéről, meg arról is, hogy szeretett csalafintaságokat csinálni. Volt, hogy vett a juhásztól 1 pengőért egy juhot és azt eladta a juhász gazdájának 1 aranyért. Inkább ez nem csalafintaság, hanem jó érzék az üzlethez. Ha jók az információim, akkor abban az időben ért arra a vidékre a kereskedők királya Kikeresi. A Kikeresi név, kereskedő meg a király szóból fakadt. Csak a Kekeresi név nem tetszet neki ezért lett Kikeresi. Na, szóval ez a kereskedő rajta kapta, hogy az ő áruját is áron alulira lealkudja és eladja sok pénzért. Kikeresinek nagyon megtetszett a fiú fufangossága és azt mondta neki: - Ide, figyelj, te kölyök! Ne okozz nekem kárt, inkább állj be mellém tanulni, egyszer majd te is híres kereskedő lehetsz! – Beállok szívest örömet, beállok, de remélem, hogy rendesen eltart, mert ha nem, most szóljon és viszek magammal élelmet meg egy kis pénzt. Erre a kereskedő nem felelt, hanem bólintott és a szekere felé mutatott, ami tele volt minden földi jóval. Ebből a legény megértette, hogy nem kell semmit hoznia. Felültek a szekérre és elindultak.

2. rész

Mentek, mendegéltek, míg elértek egy fogadóhoz. A fogadóban egy olyan öregasszonyt láttak, aki hasonlított a gonosz boszihoz és épp menni akart. A legény hozzá lépett s így szólt:- Kedves öreganyám! Kérem, adjon nekünk szállást, ha csak nem a Fa fogadóban lakik, de azt nem hinném, hiszen menni

készült.– Szerencséd, hogy szépen köszöntél és illedelmesen kérdeztél fiam. A válaszom a kérdésedre nem. Sajnos van egy titkom, ezért nem jöhettek hozzám. - felelte rikácsoló hangon a boszi és elsietett. Kikeresi és a legény követték a boszit míg a banya el nem ért egy seprűhöz, amivel elrepült. Kikeresi meg a legény csodálkoztak, hogy ez miként történt. Visszamentek a fogadóba és kértek egy szobát, majd megvacsoráztak és lefeküdtek. Éjszaka valami nagy csoda történt, mert amikor a legény és Kikeresi felkeltek, a Fekete erdőben voltak. Messze-messze a céljuktól azt gondolták, hogy a gonosz boszi műve, de ekkor megjelent a király varázslója. Gúnyosan nevetett majd eltűnt. János, mert a legényt így hívták nagyon dühös volt, mert tudta, hogy ez nem a boszi műve, hanem a király varázslójáé. Nagyon dühös lett erre Kikeresi is, de ő sejtette, hogy amikor elrabolták a király lányt, akkor is csak átváltoztatta magát, mivel a kereskedőnk régen tanult ennél a varázslónál, és ezt a trükköt illetve varázslatot is megmutatta neki. Elindultak kifelé az erdőből, de messze nem jutottak, mikor megláttak egy kidőlt fát, ami alá őzgida szorult. Letették tarisznyájukat és felemelték a fatörzset. Mert János nagyon erős volt, így fél kézzel felemelte a fatörzset. Az őzgida anyukája odaszaladt, felsegítette gidáját és elszaladtak.

János és Kikeresi örültek, hogy segíthettek. Felvették tarisznyájukat és tovább álltak. Talán olyan este tíz óra felé sikerült kijutniuk az erdőből. Ott a mezőn letelepedtek, tüzet raktak és lefeküdtek.

2. Fejezet

1. rész

Másnap reggel kipihenten keltek, eloltották a tüzet összepakoltak és útra keltek. Ahogy mentek, találkoztak egy kereskedővel illetve Kikeresi társával, csak a társ elment a király udvarába, mert hívatta a király. Társat Kikeresi embernek hívták, mert neki a Kikeresi név nem tetszett. Kikeresi csatlakozott társához és elmesélte mi történt a palotában. Kezdte is a történetet. „Az ott kezdődött, hogy a király hivatott egy futárjával menjek fel a várba, mert egy fontos dolgot akar mondani, de a futár többet nem mondhatott. Így elindultam a palotába a királyi kísérettel. Felértünk és a király elmondta a baját illetve kérését, hogy mentsem meg a lányát, Emmát. Azt mondta, hogy aki megmenti a lányt, azé a keze, s mivel én túl idős vagyok azt mondtam, hogy elmegyek, de

út közben keresek egy délceg ifjút, olyat mint te.” Ezzel befejezte meséjét és azt mondta, hogy segítsen neki János.

2. rész

Jani azt felelte:- Rendben Kekeresi, de ti is jöjjetek velem, hogy segítsetek, mert egyedül nem fog menni. Ekkor Kikeresi azt mondta, hogy most van szükség a csodaparipára. A szekér elöl kiengedte lovát, Vorlást. Ez a név azért volt különleges, mert a gyors és a villám szó egyesítéséből lett. Na, szóval felültek a lóra és Kikeresi csak azt mondta:- Ott legyek ahol akarok!- ahogy kimondta, a gonosz varázsló palotája előtt termettek. Pedig Kikeresi arra gondolt, hogy legyenek a királylány elrablója házábanál. János arra gondolt, hogy nehéz lesz bejutni, mert nagyon védett a vár. De Kikeresi erre elővette varázspálcaját és megtanította Jánosnak, hogy hogyan kell használni, mert ez a pálca olyan volt, hogy akármit mondtak az meg történt.

Egyszerre csak egy csapdát tudott semlegesíteni, ezért nem lehetett azt kívánni, hogy legyen kint Emma. János emiatt fogta magát és éjszaka belopózott. Az első öt csapdát sikerült semlegesíteni, de a hatodik egy varázslat visszaverő illetve átalakító volt. János sem volt buta, vitt magával tükröt és ezért, amikor a varázslat visszaverő működésbe lépett, a tükör miatt megsemmisült. Így Jani eljutott Emma szobájához, ott felkeltette és kivezette.

Kint nagy volt az éljenzés, de hallották, hogy jön a varázsló. Gyorsan felültek a paripára és máris ott termettek a király előtt. A királyuk nagyon megörült és máris azt mondta, hogy eskessék meg Jánost és Emmát. Emma is meg János is beleegyezett az esküvőbe, mert nagyon megtetszettek egymásnak. Héthatárra szóló lakodalmat csaptak, amin a király elrendelte, hogy a varázslót, amint megérkezik, ültessék arra a székre, ami be van ragasztózva. Az örök így is tettek. A varázsló el akart szaladni, amikor meglátta a mérges királyt, de nem tudott, a székhez ragadt. Nagyon nevetett János is meg mindenki a teremben és semmi pereskedés nem volt, mert a király egyből elrendelte, hogy az örök vessék tömlöcbe a varázslót. Így boldogan éltek, amíg meg nem haltak! Itt a vége fuss el véle! Felkészítőt.: Szebelédi Rita

Alkotó: Benzsay Rebeka Intézmény: Barcsay
Jenő Általános Iskola

Felkészítő tanár: Szebelédi Rita

